

Dor de Esenin, dor de mama

Karerina

Cu ochii negri, cu cap plecat,
te-ai dus încet, te-ai aplecat,
spre Golgota, în aval,
și ochii tăi s-au prins de cer,
ca doi aștri în etern,
au luminat întreg pământul,
cu lacrimi ce au stins urâtul,
l-au transformat în flori de vară,
dor de Esenin, dor de mamă.